

Publicerad 2013-02-02 17:42 av myroribrallan

Ingenting

När allt bara brister, faller samman. När känslorna man gömt undan kommer ikapp och man inte riktigt vet vilken som var anledningen till att det blev för mycket att hålla tillbaka. Varför gråter jag? Varför känns det så hopplöst? Vad är det ens som inte är bra? Allt är super. Jag är glad. Allt är underbart och perfekt. Eller? Ja, klart det är. Ingenting är fel. Ingenting är fel. INGENTING.

Varför skulle det inte vara så? Jag har allt. Vänner, familj, kärlek, omsorg. Allt. Men varför är jag så ensam, så rädd för allt och alla. Framför allt; varför är jag så jävla rädd för mig själv? Vad är det värsta jag kan göra? Vad kan jag inte göra? Jag kan göra allt och ingenting. Jag är du, du är jag. Vi är ett. Ett monster, en ängel. Allt på samma gång. Varför finns vi? Varför skulle vi inte? Vi blir vad vi gör oss till sägs det, men vad fan händer när man är ingenting?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren myroribrallan med Poeter.se id #43716 innehar upphovsrätten